

بررسی ورزش مدارس در سال ۲۰۱۵ در سطح ملی (ورزش ولز)

مترجمان: امین مهرابی،
فاطمه امیر عضدی، مریم امیر عضدی

عنوان یافته‌هایی که در مقاله به آن‌ها پرداخته شده است:

- ۴۸ درصد دانش‌آموزان ولز ۳ تا ۱۱ ساله شیفته ورزش‌اند^۱ و سه جلسه یا بیشتر در هفته به دوره‌های فوق برنامه ورزشی یا باشگاه‌های ورزشی عمومی می‌روند، اگرچه در سال ۲۰۱۳ این میزان ۴۰ درصد بوده است.
- تقریباً تعداد دانش‌آموزان ابتدایی و متوسطه اول که شیفته ورزش‌اند با هم برابر است؛ ۴۹ درصد دانش‌آموزان ابتدایی ۳ تا ۶ ساله و ۴۸ درصد دانش‌آموزان متوسطه اول ۷ تا ۱۱ ساله.
- تفاوت جنسیت در میزان مشارکت وجود دارد، زیرا ۵۲ درصد پسران و ۴۹ درصد دختران شیفته ورزش‌اند.
- مشارکت دانش‌آموزان با توجه به سن، قومیت، ناتوانی و میزان نسبی محرومیت^۲ متفاوت است. این بررسی در سال ۲۰۱۵ نشان داده است که در مقایسه با ولز^۳ به‌عنوان یک جامعه، درصد بالاتری برای موارد زیر ثبت شده است:
 - دانش‌آموزان ۵ و ۶ ساله (۵۲ درصد)؛
 - دانش‌آموزان بریتانیایی با نژاد ترکیبی و همچنین دانش‌آموزانی که پدر و مادر سیاه‌پوست دارند (۵۲ درصد)؛

• دانش‌آموزان مدرسی که محرومیت کمتری^۴ دارند (۵۴ درصد)؛

• دانش‌آموزان دوره متوسطه اول که ولزی بوده‌اند (۵۵ درصد).

- درس تربیت‌بدنی برای ۶۵ درصد دانش‌آموزان خیلی لذت‌بخش بوده است و ۵۳ درصد دانش‌آموزان از ورزش کردن بعد از مدرسه یا وقت ناهار در باشگاه‌ها (دوره‌های فوق برنامه ورزشی) به میزان زیاد لذت برده‌اند.

- ۶۲ درصد از دانش‌آموزان معتقدند که درس تربیت‌بدنی و ورزش مدرسه در داشتن سبک زندگی سالم کمک زیادی به آن‌ها می‌کند.

کلیدواژه‌ها: ورزش، مدارس، سطح ملی، رقابت ملی، برنامه درسی، دانش‌آموز

اشاره

چشم‌انداز ورزش ولز، اولویت‌های روشنی را مشخص می‌کند. هدف ولز این است که هر کودک برای زندگی کردن شیفته ورزش باشد و ولز به دنبال رقابت ملی در این زمینه است. بررسی ورزش مدارس، بررسی برخط^۵ دانش‌آموزانی است که در ورزش مشارکت می‌کنند و چشم‌انداز مدرسه بر مبنای تربیت‌بدنی و ورزش است. آخرین بررسی ورزش مدارس ولز از چهاردهم آوریل تا بیست‌ویکم ژوئن ۲۰۱۵ انجام شده است.

دانش‌آموزان پرسش‌نامه‌ای را در مورد مشارکت و گرایش به ترتیب بدنی و ورزش تکمیل می‌کنند. به‌علاوه، در هر مدرسه از یکی از کارکنان خواسته می‌شود که درباره چشم‌انداز تربیت‌بدنی و ورزش مدرسه پرسش‌نامه‌ای را تکمیل کند. این پرسش‌نامه‌ها را اغلب آموزگار درس تربیت بدنی مدارس ابتدایی یا مدیر تربیت‌بدنی مدارس متوسطه اول تکمیل می‌کند.

اطلاعات حاصل از این بررسی، این امکان را به ورزش و همکاران ورزشی ولز می‌دهد که روند فعالیت‌های ورزشی شامل مشارکت اجتماعی و مشارکت در مدارس را به‌طور استراتژیک نظارت و پیگیری کنند. همچنین، چشم‌انداز تربیت‌بدنی، ورزش مدارس و گرایش آموزگاران و دانش‌آموزان را به تربیت‌بدنی و ورزش دنبال می‌کند. این موضوع، مبنایی برای شکل‌گیری خط‌مشی و تمرین‌های ورزشی فراهم می‌کند. آمار گزارش‌شده در این مقاله و محتوای

جداول ضمیمه شده، دانش‌آموزان ۳ تا ۱۱ ساله مدارس را مورد توجه قرار می‌دهد. در بررسی سال ۲۰۱۵، ۳۹،۱۱۵ دانش‌آموز ۳ تا ۱۱ ساله و ۱۰۹۴ آموزگار پرسش‌نامه بررسی ورزش مدارس را تکمیل کرده‌اند. تعداد شرکت‌کنندگان در این بررسی نسبت به سال ۲۰۱۳ افزایش داشته است؛ به همین دلیل، تاکنون این بزرگ‌ترین بررسی در کشور بریتانیا درباره جوانان و ورزش است.

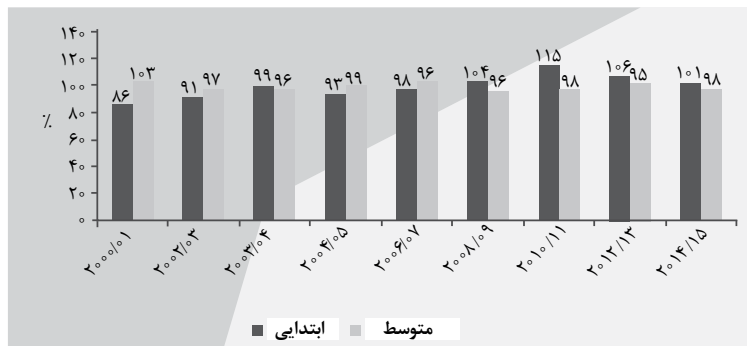
این مقاله، خلاصه‌ای از چشم‌انداز و مشارکت‌های ورزشی ولز را گزارش می‌دهد.

تربیت‌بدنی در برنامه درسی

بیش از ۱۵ سال است که آموزگاران درس تربیت‌بدنی مدارس ابتدایی و مدیران تربیت بدنی مدارس متوسطه اول، پرسش‌نامه‌ای را درباره چشم‌انداز تربیت‌بدنی به نمایندگی از مدارس خود، هر دو سال یک بار تکمیل کرده‌اند. در سال ۲۰۱۵، تعداد ۹۰۱ پاسخ‌نامه از مدارس ابتدایی و ۱۹۳ پاسخ‌نامه از مدارس متوسطه اول دریافت شده است.

شکل ۱ گزارشی از روند میانگین زمانی برای برنامه درسی تربیت‌بدنی را در هفته نشان می‌دهد. در سرتاسر ولز، به‌طور متوسط ۱۰۰ دقیقه تربیت‌بدنی در همه گروه‌های سنی ۳ تا ۱۱ ساله ارائه شده است. در مرحله کلیدی دوم (دانش‌آموزان مدارس ابتدایی ۳ تا ۶ ساله) به‌طور میانگین ۱۰۱ دقیقه تربیت‌بدنی در هفته ارائه شده است. در مراحل کلیدی سوم و چهارم (دانش‌آموزان مدارس متوسطه اول ۷ تا ۱۱ ساله) به‌طور میانگین ۹۸ دقیقه تربیت‌بدنی در هفته ارائه شده است.

۶۲ درصد از دانش‌آموزان معتقدند که درس تربیت‌بدنی و ورزش مدرسه در داشتن سبک زندگی سالم کمک زیادی به آن‌ها می‌کند

شکل ۱: میانگین زمان برنامه درسی تربیت‌بدنی در هفته

شیفته ورزش بودن: تکرار مشارکت

دانش آموزانی را نشان می‌دهد که در بیش از سه بررسی اخیر شیفته ورزش بوده‌اند.

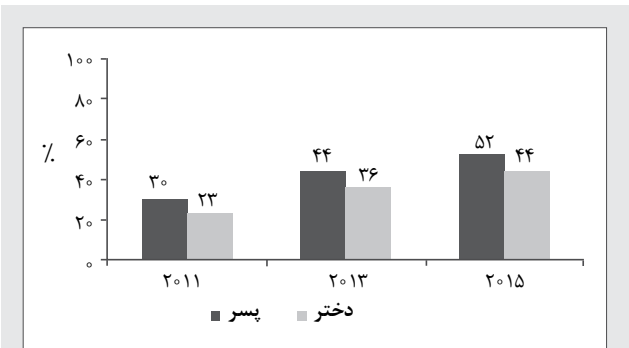
در بررسی سال ۲۰۱۳ برای اولین بار داده‌ها برای توصیف میزان مشارکت ورزشی در گروه‌های قومی مختلف در دسترس قرار گرفت. بررسی سال ۲۰۱۵ براساس این داده‌ها صورت می‌گیرد. در جدول ۱، تفاوت در میزان مشارکت به تفکیک نژاد و جنسیت نشان داده شده است.

طبق بررسی سال ۲۰۱۳، دختران شیفته ورزش بریتانیایی-آسیایی/آسیایی پایین‌ترین درصد مشارکت در فعالیتهای ورزشی را داشتند، در حالی که ۲۰ درصد این افراد سه جلسه یا بیشتر در هفته در فعالیتهای ورزشی شرکت کرده بودند. با وجود اینکه درصد مشارکت این گروه کمتر از میانگین باقی مانده بوده؛ اما میزان مشارکت آن‌ها در فعالیتهای ورزشی از سال ۲۰۱۳ افزایش داشته است به طوری که در سال ۲۰۱۵، ۲۸ درصد از آن‌ها شیفته ورزش بوده‌اند.

به طور کلی، دانش‌آموزان نژاد ترکیبی و بریتانیایی نژاد سیاه/سیاه بیشترین درصد مشارکت را به تنه‌اند داشته‌اند (۵۲ درصد)، در حالی که در سال ۲۰۱۳، دانش‌آموزان نژاد ترکیبی و سفیدپوست گروه‌هایی هستند که بیشتر شیفته ورزش بوده‌اند.

ارزیابی شیفته‌گی به ورزش برای دانش‌آموزان مختلف که در فعالیت ورزشی شرکت می‌کنند، می‌تواند با در نظر گرفتن تعداد جلسات در هفته به جزئیات بیشتر یا فعالیت کمتر یا بیشتر دانش‌آموزان بینجامد. شکل ۲ تفاوت‌ها را به تفکیک جنسیت برای دانش‌آموزان ۳ تا ۱۱ ساله نشان می‌دهد.

بررسی ورزش مدارس از سال ۲۰۱۱، تصویر دقیقی از تکرار مشارکت به ارمغان آورده است. این موضوع، اجازه می‌دهد تعداد جلساتی را که دانش‌آموزان در طول هفته در ورزش‌های سازمان‌یافته یا تفریحی خارج از برنامه درسی شرکت می‌کنند، مشاهده کنیم. در سال ۲۰۱۵، ۴۸ درصد دانش‌آموزان ۳ تا ۱۱ ساله سه جلسه یا بیشتر در هفته در فعالیتهای سازمان‌یافته‌ای به غیر از زمان برنامه درسی (برای مثال دوره‌های فوق برنامه ورزشی یا باشگاه ورزشی) شرکت داشته‌اند. این وضعیت در ورزش و لوز به شیفته‌گی دانش‌آموزان به ورزش اشاره دارد. از سال ۲۰۱۱ تعداد دانش‌آموزانی که شیفته ورزش‌اند افزایش یافته است؛ ۲۷ درصد کل دانش‌آموزان سه جلسه یا بیشتر در هفته در برنامه‌های ورزشی شرکت کرده بودند و در سال ۲۰۱۳، ۴۰ درصد آن‌ها شیفته ورزش شده‌اند. به طور کلی در دوره‌های تحصیلی تفاوت کمی وجود دارد. اکنون ۴۸ درصد دانش‌آموزان دوره متوسطه اول و ۴۹ درصد دانش‌آموزان دوره ابتدایی شیفته ورزش‌اند. شکل ۲ درصدی از

شکل ۲: شیفته ورزش بودن به تفکیک جنسیت از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵

جدول ۱: درصدی از دانش‌آموزان شیفته ورزش به تفکیک گروه‌های نژادی و جنسیت

کل دانش‌آموزان		دختران		پسران		
۲۰۱۵	۲۰۱۳	۲۰۱۵	۲۰۱۳	۲۰۱۵	۲۰۱۳	
۴۹	۴۱	۴۵	۳۷	۵۲	۴۴	نژاد سفید
۵۲	۴۱	۴۸	۳۶	۵۶	۴۶	نژاد ترکیبی
۵۲	۳۷	۴۵	۳۰	۵۷	۴۲	بریتانیایی سیاه/سیاه
۳۶	۲۹	۲۸	۲۰	۴۴	۳۷	بریتانیایی - آسیایی/آسیایی
۳۹	۲۹	۳۸	۲۶	۴۹	۳۱	عرب/سایر
۴۸	۴۰	۴۴	۳۶	۵۲	۴۴	مجموع

برنامه‌های فوق‌برنامه ورزشی و باشگاه‌های ورزشی عمومی را با استفاده از ارزیابی «حداقل یک بار در هفته» نشان می‌دهد.

داده‌ها نشان می‌دهند که درصد بیشتری از دانش‌آموزان (حداقل یک بار در هفته) در برنامه باشگاه‌های ورزشی عمومی در مقایسه با دوره‌های فوق‌برنامه ورزشی شرکت می‌کنند. نسبت کمتری از دانش‌آموزان مدارس متوسطه اول در دوره‌های فوق‌برنامه ورزشی مشارکت می‌کنند و میزان مشارکت دانش‌آموزان دختر اندکی کمتر از دانش‌آموزان پسر است (شکل ۴).

وضعیت اجتماعی - اقتصادی و مشارکت

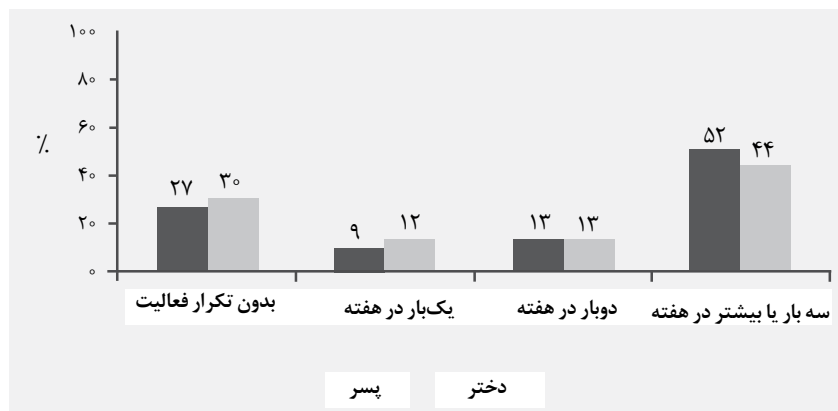
در ولز، از درصد دانش‌آموزان هر مدرسه که واجد شرایط مدارس با وعده غذایی رایگان هستند، به‌عنوان شاخص ارزیابی وضعیت اجتماعی - اقتصادی بچه‌های مدارس استفاده می‌شود. مدارس می‌توانند در این بررسی مشارکت داشتند، در یکی از چارک‌های مدارس با وعده غذایی رایگان (۴-۱۱FSM) قرار گرفته‌اند. چارک اول مدارس با وعده غذایی رایگان درصد کمی از دانش‌آموزان واجد شرایط استفاده از

همان‌طور که در بالا بیان شد، «شیفته ورزش بودن» یک ارزیابی ترکیبی از فعالیت در خارج از درس تربیت‌بدنی است، مثل تعداد جلساتی که یک دانش‌آموز در هفته در هر دو فعالیت فوق‌برنامه مدرسه و باشگاه ورزشی عمومی شرکت می‌کند.

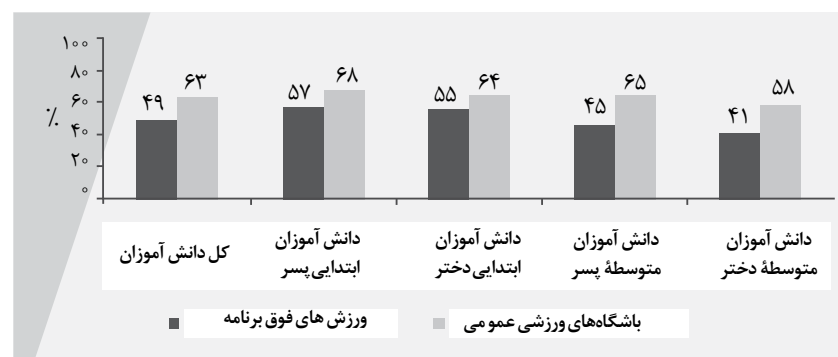
شناخت ساختار ارزیابی این شیفته می‌تواند موجب شناسایی همکاری‌های مختلف و تأثیر دستاوردهای آن شود. برای مثال، یک دانش‌آموز می‌تواند با شرکت در سه جلسه فوق‌برنامه ورزشی مدرسه شیفته ورزش شود، اما ممکن است امکان دسترسی به هر فرصت خارج از مدرسه را از دست بدهد. به‌همین ترتیب، ممکن است میزان بالایی از مشارکت اجتماعی وجود داشته باشد، اما میزان مشارکت در فوق‌برنامه‌ها کمتر باشد.

اغلب، به‌دلیل وجود موانع کاربردی همراه با کمبود امکانات، ممکن است دانش‌آموزان به ورزش دسترسی نداشته باشند. به‌علاوه، ممکن است احساس کنند این موضوع پیشنهاد مناسبی برای نیازهایشان نیست و بنابراین تصمیم بگیرند که در دوره فوق‌برنامه ورزشی شرکت نکنند. شکل ۳ تکرار مشارکت در

از سال ۲۰۱۱ تعداد دانش‌آموزانی که شیفته ورزش اند افزایش یافته است؛ ۲۷ درصد کل دانش‌آموزان سه جلسه یا بیشتر در هفته در برنامه‌های ورزشی شرکت کرده بودند و در سال ۲۰۱۳، ۴۰ درصد آن‌ها شیفته ورزش شده‌اند

شکل ۳: تعداد جلسات شرکت دانش‌آموزان در برنامه‌های فوق‌برنامه یا باشگاه ورزشی عمومی در هفته به تفکیک جنسیت

شکل ۴: مشارکت حداقل یک بار در هفته در دوره‌های فوق‌برنامه ورزشی و باشگاه‌های ورزشی عمومی

شیفتگی به ورزش و ناتوانی

در این بخش دانش‌آموزان به این پرسش که «آیا نقص یا ناتوانی دارند یا خیر؟» پاسخ می‌دهند. در سال ۲۰۱۳، ۳۱ درصد دانش‌آموزان با پاسخ مثبت و ۴۱ درصد دانش‌آموزان با پاسخ منفی شیفته ورزش بوده‌اند. شکل ۶ درصد دانش‌آموزان شیفته ورزش در سال ۲۰۱۵ را با توجه به ناتوانی و جنسیت نشان می‌دهد.

دانش‌آموزان در چه ورزش‌هایی شرکت می‌کنند؟

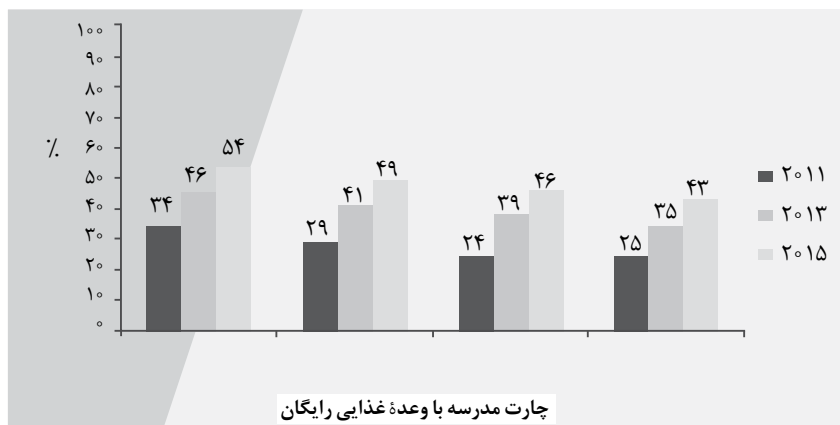
ورزش‌های فوق برنامه

در جدول ۲، فعالیت‌های برتری که احتمالاً گروه‌های ۳ تا ۱۱ ساله در آن مشارکت داشته‌اند، با توجه به جنسیت و درصد همکاری دانش‌آموزان در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۳ نشان داده شده است.

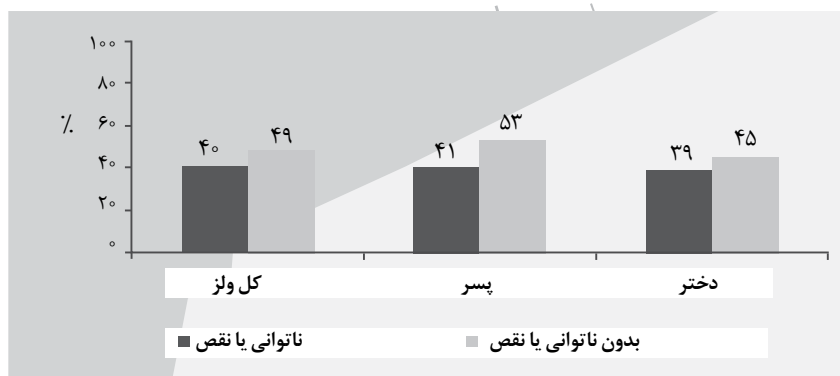
وعده غذایی رایگان (دریافت غذای رایگان در مدرسه) را در بر می‌گیرد که حداقل شرایط محرومیت را دارند و چارک چهارم مدارس با وعده غذایی رایگان، درصد بیشتری از دانش‌آموزانی را در بر می‌گیرد که واجد شرایط استفاده از وعده غذایی رایگان هستند و دارای محرومیت بیشتری هستند.

شکل ۵ درصد دانش‌آموزانی را که شیفته ورزش‌اند با توجه به قرار گرفتن در چارک مدرسه با وعده غذایی رایگان نشان می‌دهد.

از سال ۲۰۱۱ درصد دانش‌آموزانی که شیفته ورزش‌اند افزایش یافته است. این الگوی مشارکت مشابه سه بررسی اخیر بوده است. میان دانش‌آموزان شیفته ورزش در چارک اول مدارس با وعده غذایی رایگان در مقایسه با چارک چهارم مدارس تقریباً ده درصد تفاوت وجود دارد.

شکل ۵. شیفتگی به ورزش و ارتباط آن با محرومیت

شکل ۶: شیفتگی به ورزش و ارتباط آن با ناتوانی و جنسیت

در سه بررسی اخیر، در ورزش‌هایی که جزء ده فعالیت برتر فوق برنامه بوده‌اند، تغییر بسیار کمی دیده شده است.

مشارکت در باشگاه ورزشی عمومی

با ۳۳ درصد مشارکت، محبوب‌ترین ورزش‌ها بوده‌اند. با توجه به جنسیت، فوتبال ورزشی بود که دانش‌آموزان پسر در یک باشگاه ورزشی، بیشتر از مدارس خود به آن پرداخته بودند (۵۱ درصد مشارکت) و بعد از آن راگبی (۳۱ درصد) قرار داشت. دانش‌آموزان دختر، بیشتر به شنا (۳۶ درصد) و بعد از آن به حرکات موزون (۲۹ درصد) پرداخته بودند. در جدول ۳ ده ورزش برتر سال ۲۰۱۵ همراه با مقادیر مربوط به بررسی‌های سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۳ نشان داده شده‌اند.

دانش‌آموزان در پاسخ به این پرسش که «چه ورزش‌هایی را در باشگاه‌های ورزشی انجام می‌دهند؟» می‌گویند: «ورزش‌هایی که در مدارس وجود ندارد.» در سال ۲۰۱۵ در میان همه دانش‌آموزان ۳ تا ۱۱ ساله، فوتبال با ۳۴ درصد مشارکت و بعد از آن ورزش شنا

جدول ۲: ورزش‌های فوق برنامه‌ای که احتمالاً دانش‌آموزان ۳ تا ۱۱ ساله در آن مشارکت می‌کنند

پسران				دختران			
۲۰۱۵	۲۰۱۳	۲۰۱۱	ورزش/فعالیت	۲۰۱۵	۲۰۱۳	۲۰۱۱	ورزش/فعالیت
۵۶/۷	۵۱/۳	۴۱/۴	فوتبال	۳۱/۹	۳۲/۰	۲۸/۶	فوتبال
۳۱/۵	۳۵/۱	۳۱/۰	راگبی	۲۲/۱	۲۰/۵	۱۱/۸	شنا
۲۳/۸	۲۰/۳	۱۸/۱	پهلوانی	۲۲/۱	۱۷/۵	۱۶/۱	پهلوانی ^۶
۲۳/۴	۲۲/۱	n/a*	داجبال	۲۱/۹	۱۹/۶	۱۷/۷	چرخ‌وفلک ^۷
۲۱/۸	n/a	n/a	دویدن/پردن**	۲۱/۵	۱۷/۴	۱۴/۵	فوتبال
-	۲۰/۹	۱۱/۷	شنا	۲۱/۰	۲۲/۰	۲۲/۹	حرکات موزون
۲۰/۹	۱۹/۲	۱۸/۳	کریکت	۱۹/۰	n/a	n/a	دویدن/پردن
۲۰/۵	۱۸/۶	۱۴/۲	چرخ‌وفلک	۱۴/۹	۱۱/۶	۱۰/۳	ژیمناستیک
۲۰/۵	۲۰/۶	۱۷/۵	تنیس	۱۴/۹	۱۳/۰	n/a	داجبال ^۸
۱۸/۷	۱۹/۵	۱۴/۶	بسکتبال	۱۳/۹	۱۴/۰	۱۲/۵	تنیس

* بررسی سال ۲۰۱۱ شامل فعالیت داجبال نبوده است.
** در بررسی سال ۲۰۱۵، دویدن و پردن اضافه شده است.

جدول ۳: باشگاه‌های ورزشی با بیشترین احتمال مشارکت در آن‌ها برای دانش‌آموزان ۳ تا ۱۱ ساله

پسران				دختران			
۲۰۱۵	۲۰۱۳	۲۰۱۱	ورزش/فعالیت	۲۰۱۵	۲۰۱۳	۲۰۱۱	ورزش/فعالیت
۵۱/۳	۴۸/۷	۴۴/۹	فوتبال	۳۵/۸	۳۰/۲	۲۶/۸	شنا
۳۰/۸	۳۱/۳	۲۶/۲	راگبی	۲۸/۶	۲۸/۴	۳۳/۲	حرکات موزون
۳۰/۱	۲۵/۳	۲۵/۳	شنا	۲۴/۲	n/a	n/a	دویدن/پردن
۲۰/۹	n/a	n/a	دویدن/پردن	۲۱/۲	۱۷/۹	۶/۵	کلاس‌های آمادگی جسمانی*
۱۶/۸	۱۶/۳	۱۷/۳	تنیس	۱۸/۶	۱۴/۲	۱۳/۵	ژیمناستیک
۱۴/۹	۱۲/۶	۸/۷	پهلوانی	۱۸/۶	۱۶/۲	۱۰/۱	فوتبال
۱۴/۹	۱۴/۷	۱۴/۱	کریکت	۱۶/۰	۱۴/۷	۱۰/۹	فوتبال
۱۳/۳	۱۱/۴	n/a	داجبال	۱۴/۸	۱۱/۲	۷/۶	پهلوانی
۱۳/۲	۱۱/۳	۱۷/۵	دوچرخه‌سواری	۱۲/۰	۱۳/۶	۱۰/۶	سوارکاری
۱۲/۸	۶/۵	۴/۶	کلاس‌های آمادگی جسمانی	۱۲/۳	۱۲/۰	۱۲/۷	تنیس

* درباره مشارکت در کلاس‌های آمادگی جسمانی فقط از دانش‌آموزان مدارس متوسطه اول سؤال شده است.

با احتمال شیفستگی دانش‌آموزان به ورزش ارتباط دارد.^{۱۰}

برنامه‌های دیگر، مشارکت‌های غیررسمی

به غیر از توجه به ورزش مدارس و باشگاه‌های ورزشی عمومی، این پرسش مطرح می‌شود که آیا دانش‌آموزان در فعالیت‌ها و ورزش‌های مختلف یا «هر جای دیگر» مثل خانه، پارک‌ها یا مراکز تفریحی، مشارکت می‌کنند. این موضوع، ارزیابی از مشارکت دانش‌آموزان در فعالیت‌های غیررسمی است.

در دو جدول ۴ و ۵، ده فعالیت برتر دانش‌آموزان که احتمالاً آن‌ها را بیشتر از مدارس و باشگاه‌های ورزشی انجام می‌دهند، نشان داده شده است.

دویدن و پریدن فعالیت جدیدی است که در بررسی سال ۲۰۱۵ اضافه شده و شامل فعالیت‌های گسترده‌ای از جمله دویدن تفریحی، دویدن در پارک و همایش‌های دو همگانی می‌شود.

گرایش به تربیت بدنی و ورزش

در سال ۲۰۱۳ بررسی‌ها نشان داده‌اند که میزان نشاط و شادابی، توانایی و اعتمادبه‌نفس

احتمالاً
دانش‌آموزان
در سنین دوره
ابتدایی از ورزش و
درس تربیت بدنی
در مدارس و خارج
از مدارس لذت
می‌برند

لذت بخش بودن

جدول ۶ نشان می‌دهد که دانش‌آموزان از شرکت در سه برنامه مختلف دروس تربیت بدنی، باشگاه‌های ورزشی مدارس (دوره‌های فوق برنامه ورزشی) و ورزش خارج از مدارس (ورزش‌های عمومی) لذت می‌برند.

از دانش‌آموزان سؤال می‌شود که «چقدر از ورزشی که برای آن‌ها برنامه‌ریزی شده است، لذت می‌برند؟» و آن‌ها می‌توانند به صورت «زیاد»، «کم» و «اصلاً» به این سؤال پاسخ دهند.

جدول ۶ درصد دانش‌آموزانی را که پاسخ «زیاد» را انتخاب کرده‌اند، نشان می‌دهد.

احتمالاً دانش‌آموزان در سنین دوره ابتدایی از ورزش و درس تربیت بدنی در مدارس و خارج از مدارس لذت می‌برند و کمتر احتمال دارد که دانش‌آموز دوره متوسطه اول از ورزش و درس تربیت بدنی و ورزش کردن در باشگاه‌های ورزشی مدارس لذت ببرند.

جدول ۵: مشارکت دانش‌آموزان ۷ تا ۱۱ ساله در ورزش‌های انجام‌شده در مکان‌هایی به جز مدارس و باشگاه‌های ورزشی

دانش‌آموزان ۷ تا ۱۱ ساله			
دختران	ورزش/فعالیت	پسران	ورزش/فعالیت
۵۷	دویدن/پریدن	۶۴	فوتبال
۴۸	شنا	۴۸	دویدن/پریدن
۳۱	حرکات موزون	۴۲	راگبی
۲۹	دوچرخه‌سواری	۴۰	شنا
۲۷	کلاس‌های آمادگی جسمانی	۳۵	دوچرخه‌سواری
۲۷	نتبال	۲۹	تنیس
۲۳	فوتبال	۲۶	بسکتبال
۲۲	تنیس	۲۳	تنیس روی میز
۲۱	پهلوانی	۲۲	فعالیت‌های ماجراجویانه ^۱
۲۱	فعالیت‌های پرماجرا	۲۱	پهلوانی

جدول ۴: مشارکت دانش‌آموزان ۳ تا ۶ ساله در ورزش‌های انجام‌شده در مکان‌هایی به جز مدارس و باشگاه‌های ورزشی

دانش‌آموزان ۳ تا ۶ ساله			
دختران	ورزش/فعالیت	پسران	ورزش/فعالیت
۶۲	شنا	۷۴	فوتبال
۵۹	دویدن/پریدن	۵۷	دویدن/پریدن
۴۶	دوچرخه‌سواری	۵۵	شنا
۴۶	حرکات موزون	۴۷	دوچرخه‌سواری
۴۰	فوتبال	۴۳	راگبی
۳۶	ترامپولین	۳۷	تنیس
۳۳	ژیمناستیک	۳۲	کریکت
۳۰	تنیس	۳۱	ترامپولین
۲۸	نتبال	۲۹	داجبال
۲۶	پهلوانی	۲۸	چرخ‌وفلک

اعتماد به نفس

از دانش‌آموزان، زمانی که یک فعالیت را انجام می‌دهند، سؤال شده است که: «چگونه اعتماد به نفس خواهند داشت؟»

۷۹ درصد پاسخ داده‌اند که: «بسیار اعتماد به نفس دارند» یا «اعتماد به نفس دارند». بیشتر دانش‌آموزان پسر اظهار کرده‌اند که «اعتماد به نفس دارند» و ۸۵ درصد آن‌ها در مقایسه با ۷۳ درصد از دختران اظهار کرده‌اند که «بسیار اعتماد به نفس دارند» یا «اعتماد به نفس دارند».

اهمیت یک سبک زندگی سالم

از دانش‌آموزان درباره این موضوع که درس تربیت بدنی و ورزش مدارس تا چه اندازه‌ای به آن‌ها در داشتن سبک زندگی سالم کمک می‌کند، سؤال شده است.

۶۲ درصد دانش‌آموزان ۳ تا ۱۱ ساله معتقد بوده‌اند که درس تربیت بدنی و ورزش مدارس به آن‌ها در داشتن سبک زندگی سالم، «زیاد» کمک می‌کند.

با توجه به سن، تفاوت‌هایی وجود دارد؛ ۷۷ درصد از دانش‌آموزان دوره ابتدایی در مقایسه با ۴۹ درصد از دانش‌آموزان دوره متوسطه اول معتقد بوده‌اند که درس تربیت بدنی و ورزش

مدارس به آن‌ها در داشتن سبک زندگی سالم کمک می‌کند.

صدای دانش آموز

از دانش‌آموزان خواسته شده است که احساس خود را درباره درس تربیت بدنی و ورزش نشان دهند. ۳۱ درصد دانش‌آموزان درباره تربیت بدنی و ورزش «همیشه» را انتخاب کرده بودند. همان‌طور که در ارزیابی بالا بیان شد با توجه به سن و جنسیت تفاوت‌هایی وجود دارد، زیرا ۲۸ درصد دختران در مقایسه با ۳۴ درصد پسران «همیشه» را انتخاب کردند و ۴۲ درصد دانش‌آموزان دوره ابتدایی در مقایسه با ۲۲ درصد دانش‌آموزان دوره متوسطه اول، «همیشه» را انتخاب کرده‌اند.

خلاصه

بررسی سال ۲۰۱۵، افزایش مشارکت ورزشی در دانش‌آموزان ۳ تا ۱۱ ساله و لیزی را نشان داده است. تفاوت‌های زیادی در میزان مشارکت همچنان برای بررسی باقی مانده است؛ این در حالی است که دانش‌آموزان دختر و دانش‌آموزان در سنین بالاتر اغلب کمتر در ورزش و تربیت بدنی مشارکت می‌کنند.

در سال ۲۰۱۳
بررسی‌ها نشان
داده‌اند که
میزان نشاط و
شادابی، توانایی
و اعتماد به نفس با
احتمال شیفتگی
دانش‌آموزان به
ورزش ارتباط دارد

پی‌نوشت‌ها

- 1.hooked on sport
۲. درصد دانش‌آموزان واجد شرایط مدارس با وعده غذای رایگان (Fsm)، به‌عنوان شاخص شناخت وضعیت اجتماعی و اقتصادی و محرومیت استفاده می‌شود.
- 3.welsh
۴. مدارس چارک اول مدارس رایگان (Fsm1)، تعداد کمی دانش‌آموزان واجد شرایط برای غذای رایگان دارند و به نظر می‌رسد کمتر محروم باشند. مدارس چارک چهارم مدارس رایگان (Fsm4)، تعداد بیشتری دانش‌آموز واجد شرایط برای غذای رایگان و محرومیت بیشتر دارند.

- 5.Online survey
- 6.Athletics
- 7.Rounders
۸. داجبال، نوعی بازی است که در آن بازیکنان در یک دایره قرار می‌گیرند و سعی می‌کنند بازیکنان تیم مقابل را با ضربه توپ بادی حذف کنند.
- 9.Adventurous activities
- 10.http://sportwales.org.uk/media/1194537/theme2.pdf

منبع

WWW.schoolsportsurvey.org.uk

جدول ۶: لذت بخش بودن ورزش (درصد دانش‌آموزانی که پاسخ «زیاد» را انتخاب کرده‌اند)

متوسطه اول	ابتدایی		۳ تا ۱۱ ساله		کل دانش‌آموزان	لذت بردن از درس تربیت بدنی
	پسر	دختر	پسر	دختر		
دختر ۴۳/۳	پسر ۶۴/۵	دختر ۷۷/۳	پسر ۷۹/۳	۶۵/۲		
دختر ۳۱/۷	پسر ۶۴/۵	دختر ۶۷/۸	پسر ۷۱/۱	۵۳/۰		لذت بردن از ورزش باشگاه‌های ورزشی مدارس (دوره فوق برنامه ورزشی)
دختر ۵۸/۶	پسر ۶۸/۲	دختر ۷۲/۷	پسر ۷۵/۸	۶۸/۴		لذت بردن از ورزش خارج از مدارس